

Deel, en heel Mængde Smaaating uden samtidig dermed at give dem den dertil svarende Indflydelse. Denne sidste Indvendning rammer ikke det andet Forslag, at Sogneforstanderskabet skal opstille en Candidatliste; thi i saa Henseende vil der være givet dem den tilstrækkelige tilsvarende Indflydelse. Spørgsmaalet er da kun, om Sognefogden er en communal Bestillingsmand, eller om det ikke er en igjennem Lovgivningen ligesom nedarvet utvivlsom Forudsætning, at han efter de factiske Forhold er Politimesterens Medhjælp, og om det altsaa ikke fra et principrigtigt Standpunkt kan være meget betænkeligt at svække Politimesterens Myndighed i saa Henseende. Jeg indrømmer villig, at det væsentligt er Politimesterens Indstilling, der vil blive den afgjørende med Hensyn til Valget, ligesom og, at det, naar man vil søge Dplysning om Personlighederne, da er Sogneforstanderskaberne, der ville have det i saa Henseende største Kendskab — dette kan jeg altsaa ikke have Noget at erindre imod, og jeg skal forøvrigt bemærke, at jeg altid i min Praxis har ladet det være mig magtpaaliggende at høre Sogneforstanderskaberne — men, naar der er Spørgsmaal om at binde sig til en Candidatliste, anseer jeg det for tvivlsomt, om det, i det Dieblif, vi ere enige om, at Landpolitiet er usyldestgjørende, da er rigtigt at lade Valget af den eneste Politiiunderstøttelse, som Staten stiller til Politimesterens Disposition, nemlig Sognefogderne, være ahsængigt af Sogneforstanderskabet.

Drejer: Ja jeg skal naturligviis ikke indlade mig paa at følge den ærede sidste Taler i hans, som det forekommer mig, temmelig vidtspærende Argumentation og de af ham dragne Conseqventer, som jeg troer paa ingen Maade i dette Tilfælde ere berettigede; men jeg skal blot yttre nogle Ord med Hensyn til et Par af de Punkter, han sidst berørte. Hvis det skulde være Lovgivningen uwardigt at optage Bestemmelser, hvorved det paalagdes den eller den Autoritet i det eller det Tilfælde specielt at give enten en enkelt Person eller en Autoritet, høiere eller lavere stillet, Leilighed til at yttre sig over et Anliggende, der maa ansees som ganske særdeles at berøre de In-

teresser, hvilke Paagjældende just ere kaldede til at varetage, saa har Loven vistnok mange Gange gjort sig skyldig i en Uværdighed, og Forseelernes Tal ville saaledes ikke blive betydeligt forøgede ved at gjentages i nærværende Tilfælde. Det er ingenlunde af Caprice, at jeg har besluttet mig til at stille mit Forslag; jeg har, saa godt jeg har formaaet, udtalt de Grunde, hvorpaa jeg har bygget det, og jeg er ikke bleven overbevist om, at disse Grunde ere reducerede til Intet ved, hvad der er indvendt mod dem. Jeg troer fremdeles, at den ærede sidste Taler ikke har Ret i, at det er et reent og ublandet oeconomist Anliggende, og at her blot er Spørgsmaal om at fordele paa Amtet en Udgift, som hører ind under Amtsraadets Resfort. Det er en af Hensigterne med Lovforslaget, som det ogsaa udtryffeligt er udtalt i Motiverne, at der ved Omordning af Sognefogdernes Lønning skal virkes hen til — ikke blot en Forandring og en Forhøjelse af Sognefogdernes Lønning — men ogsaa Opnaaelsen af det Gode, lettere at erholde dygtige og paalidelige og for alle Interessers gavnlige Personligheder til Sognefogder, end ved den hidtil brugte Lønningsmaade har været muligt; og saa vist dette maa ansees for at være et Gode, som man vel bør trage efter, saa vist er det ogsaa, at man desto omhyggeligere bør iagttage alle de Hensyn, der kunne tjene til at træffe Lønningens rette Størrelse, som for en Deel betinger den mindre eller større Dygtighed, der kan erhverves for Sognefogedtiesten. Det er den sidste Betragtning, hvorpaa jeg for en stor Deel støtter den Mening, at Sogneforstanderskaberne bør gives Leilighed til at yttre sig over Regulativet, forinden det slaaes endelig fast; og om end den blotte Ret til at yttre sig ikke altid vil udøve nogen særdeles Indflydelse, tvivler jeg dog ikke paa, at der vil gives Tilfælde, hvor den, naar Uttringerne indeholde Noget, der bør komme i Betragtning, virkelig vil faae sin Indflydelse. Den sidste ærede Taler yttrede i Begyndelsen af sit sidste Foredrag, at Størrelsen af det til Sognefogderne hidtil ydede Bederlag var et Moment, der ved Sagens Afgjørelse i Amtsraadet maatte komme med i Betragtning og kunde faae Indflydelse paa, hvorledes den fremtidige Lønning fastsættes.